

stigningsskyldsbetøb i forhold til den ved den nye vurdering ansatte grundværdi efter fradrag for forbedringer.

§ 68.

Stk. 1. Vurdering til jernbaneskyld finder ikke længere sted, jfr. lov nr. 20. maj 1933, § 15, stk. 1. Jernbaneskylden opkræves med det beløb, der er fastsat ved den sidste vurdering for den nævnte lovs ikrafttræden (1. juli 1933). Jernbaneskylden bortfalder, hvis vedkommende jernbaneanlæg nedlægges.

Stk. 2. Når vurdering (omvurdering) finder sted efter udstykning af en ejendom, vil den ejendommen påhvillende jernbaneskyld være at fordele på de ved udstykningen fremkomne lodder i samme forhold som det, hvori ejendommens grundbeløb fordeles.

§ 69.

Stk. 1. Mener en ejer, at grundværdien for hans ejendom er gået ned som følge af særlige offentlige foranstaltninger, skal vurderingsrådet på begæring af ejeren uden bekostning for denne ansætte nedgangsbeløbet, det vil sige det beløb, hvormed grundværdien ved sammes sidste ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 som følge af særlige offentlige foranstaltninger er lavere, end den ville være, hvis disse foranstaltninger ikke var blevet foretaget. I den årlige grundskyld til staten af ejendommen afkortes derefter indtil den næste ansættelse af grundværdien ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 et beløb lig 4 pct. af nedgangsbeløbet, dog højst af det beløb, hvormed grundværdien ligger under grundbeløbet.

Stk. 2. Begæring om ansættelse af nedgangsbeløbet må efter hver ansættelse af ejendommens grundværdi ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 indgives til vurderingsformanden inden udløbet af fristen for klage over vurderingsrådets ansættelse af grundværdien. Ansættelsen af nedgangsbeløbet kan påklages og ændres ved revision efter de i afsnit I G. omhandlede regler.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte et særligt vederlag til vurderingsrådene for an-

sættelse af nedgangsbeløbet. Såvel denne som anden udgift i anledning af ansættelsen af nedgangsbeløbet følger iøvrigt reglerne for udgifterne i anledning af vurderingerne, jfr. § 84.

§ 70.

Stk. 1. Af den i hver kommune (by- og sognekommune) opkrævede grundstigningsskyld tilfalder grundstigningsskylden af de vedkommende kommune tilhørende ejendomme udelt kommunen. Af resten tilfalder halvdelen kommunen. Kommunen kan dog ialt højst oppebære et beløb svarende til en femtedel af kommunens ordinære udgifter i det sidste regnskabsår.

Stk. 2. Fordelingen foretages af finansministeren efter hvert finansårs udløb.

Afsnit III.

Ejendomsskyld.

§ 71.

Stk. 1. Efter denne lovs ikrafttræden finder ny påligning af ejendomsskyld til staten ikke længere sted.

Stk. 2. Den ejendomsskyld, som efter de hidtil gældende regler og de givne fritagelser påhviler ejendommene ved lovens ikrafttræden, fikseres som ejendomsskyld for ejendommene. Efter den 12. almindelige vurdering og efter hver senere almindelig vurdering nedskrives afgiften med 10 pct. af det oprindeligt fikserede beløb, således at nedskrivningen foretages pr. den 1. april, der følger nærmest efter den pågældende almindelige vurdering. Det beløb, hvormed nedskrivning finder sted efter hver almindelig vurdering, benævnes nedskrivningsbeløbet.

Stk. 3. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den ejendomsskyld, der svares ved lovens ikrafttræden, senere ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af afgiften sted.

§ 72.

Såfremt forskelsværdien ved en ejendomsansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering eller en omvurdering i henhold til § 4 bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.